

తెల్లవెంట్రుక లుండవు

(GOVT REGD)

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. ఆది తాత్కాలికము మా సువాసన "మన్ మోహిని హేర్ లయిల్" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద వృద్ధితో కడూరైనది 80 సం॥ల ఎయిస్సువరకు వెండ్రుకలను వల్లగా వుండును ఇదిగాక మెదడుకు దల్లదనము విచ్చును. ఉస్మాదము, కలనోద్వి వగైరా జబ్బుల నుండి "జ్ఞానిక శక్తి"ని కంటిచూపును స్పర్శిచేయును కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక పీసా రు 5-0-0, 3 పీసా రు 12-0-0 వగము నెరసివుంటే ఒక పీసా రు 8-0-0 3 పీసా రు 15/- పూర్తిగా నెరసివుంటే ఒక పీసా రు 7/- య 3 పీసా రు 18/- య. చని చేయలేదని ముజువుపర్చిన పూర్తి సొమ్ము వాచను చేయబడును.

Guarantee Supplied on Special request
GENERAL LABORATORIES,
(P W) P. O. Rajdhanwar (I), Bhagal.

కలవరపడు స్త్రీలకు

"కుమారి" (మాత్రం) మధువకండి మి ఆ గ్యం కడియను చింకావనవరం
వెం (సాదా) 5/-
(స్వేచర్) 5/-
(ఎస్ట్రోజెన్ స్వేచర్) 8/-
హాపేజి స్ట్రోజెన్ కేరెక్టం

Mrs. P. Deves, F.D.S. (AP) Calcutta-40.
స్టోక్స్: Indo Medical supplies
No. 3 Paulhappan st, Seven wells
Madras - 1.

★ చంద్ర వదన ★

ములు-దొమ్మరి ఆటలు--పున్నాయి చెన్నైల రాక్షసులు కొవలంబల ప్రజల విసోదాం రాతికి జక్కుల యక్షు గాన ప్రదర్శనలకు- జైష్టవాచార్యుల భాగవతి ప్రదర్శనలకు- బొమ్మలాటలకు శాలలు నిర్మించారు మట్టు పట్టుల రాకుమారులు అనేకమంది వచ్చారు. నవరత్నాలు-గుర్రాలు వారి నెక్కు వ గా ఆకర్షించాయి ప్రాంగణ ద్వారమున కెదురుగా దోత ఖాన్ పచ్చల పగడాల దుకొణముంది. ఖాన్ రాకుమారులతో పచ్చల జేరము సాగిస్తున్నాడు అతని వెనుక ఒక యువకుడు కూర్చుని మహాశిక్షతో బంగారు తీగతో "పచ్చల-పగడాల" హారం అల్లుతున్నాడు.

సాయంకాలం సమీపించింది. వృద్ధ భాసుని త ప్రసువర మయూ ఖాలు-గంభకర్పూర వసంతాలతో తడిసి ఎగ వెక్కిరి ప్రజల వస్త్రాలపై పడి మరల తర కవరముతో ప్రకాశిస్తున్నాయి ప్రజలలో కలకలం బయలు కరింది. శంఖారావం వినిపించింది జై జై ని నాదాలు మిమ్ము ముట్టాయి. రాజధాని నుండి సకుటుంబ సభివారముగా వెడలి వచ్చాడు రాజ సృసీంహస్వామిని సేవించి తిరిగి రాజధానికి వచ్చిపోతారు. రాజకన్యలలో పెండ్లికి సిద్ధము గా మన్న వధువు స్వామికి పూజచేసి హిందూ సాధువులకు- ముస్లిము ఫకీరులకు వస్త్రధానం ప్రాంగణము లోపల సేచేసి వచ్చిపోయింది పూజానంతరం రాజకుటుంబము తిరిగి వచ్చిపోయేవరకూ రాజు, సాధువులు, ఫకీరులు తప్ప తక్కిన పురమలెవ్వరు ప్రాంగణంలో కొలు వెట్టరాదు అది ఆనాటి ఆచారం! చంద్రవదన-రాజమాత-చెలికలైలు ప్రాంగణ ద్వారము చెంతనే పల్లకించి గి కొలిపడకతో ఆలయానికి వెళ్లారు చంద్రవదన స్వామిని యధావిధి పూజించింది బయటకు వచ్చి చెలికలై అందించిన వస్త్రాలు సాధువులకు ఫకీరులకు దానం చేసింది. అంత ఆమెను ఆశీర్వదించారు. తిరుగు ప్రయాణము ప్రారంభమైంది. ద్వారము చెంతకు వచ్చి చంద్రవదన పల్లకి యొక్క బోతువుంది. ఇంతలో ప్రజా మగ్గుమునుంచి బ్రహ్మాండమైన ఆర్తనాదాలు హాహారవాలు ఒక్కొక్కటిగా కోటి గొంతులతో వినిపించాయి. అంత నిశ్శబ్దమై నిలచిపోయారు. నాలుగు బారల నాగరాజు పడగవిప్పి ఋసలకొడుతు ప్రజలమగ్గువడి వచ్చేస్తున్నాడు. ప్రజలు భయభ్రాంతులై వికావికలై తిండోప తిండాలుగా పారిపోతున్నారు. ఆ పాము తిన్న గా చంద్రవదన దగ్గరకు వచ్చి నిలువెత్తువలేచింది.

చూచి చూడటంతోనే చంద్రవదన కొయ్యి బారిపోయింది రాజు, సైనికులు-తక్కిన వారంతా చేత ఆయుధాలుపట్టి కూడా శిలా ప్రతిములా నిలుమందిపోయాడు ప్రజల ఆక్రందనలకు అంతులేదు అంతలో ఖాన్ దుకొణముపై కూర్చుని "పచ్చల పగడాల" హారం అల్లుతున్న ఆ యువకుడు చటుక్కున లేచివచ్చి మొలలోని బాకుతీసి పాము పడగపై బలంగా పొడిచాడు. ఆ పోటుతో బాకు పడగను చీల్చుకొని భూమి లోకి దిగిపోయింది. అందరకూ ఒక్కసారిగా చైతన్యము కలిగింది చంద్రవదన స్పృహవచ్చి చూచేటప్పటికి ఆ పాముకొ కొట్టుకొంటూనే వుంది దానితోక పట్టుకొని మెలివెట్టి మెలివెట్టి అది చచ్చిపోయిన తర్వాత వదిలేకాడా యువకుడు. నోతో ఖాన్ పగ గెత్తకవచ్చి దూరం నుంచే సలాం చేసి రాజు పాదాచెంత వాలిపోయాడు. "పగడాల వరకుడు దోలతో ఖాన్ సాహేబా? ఏమిటిది?" "అవును హుజూర్! తమరు రక్షించాలి" అంటూ పాదాలుతాకి సలాము చేశాడు. "ఎందుకు?" ఆశ్చర్య పడ్డాడు రాజు. "ఏడు ఆలోచించకుండా సాహసానికి దిగి తప్ప చేశాడు హుజూర్! జనానా ఉన్న నోటుకు రాకూడదని తెలిసికూడా యువ రాలీ సాహేబాకు పామువల ప్రమాదం వస్తుందేమోనన్న భయంచేత యింతసాహసానికి తెగించాడు కొని మరేం గాదు మహారాజా! ఈ పిల్లవాడిని రక్షించాలి ప్రభూ!" "ఎవరియువకుడు?" "నా కొడుక జహాజ్" అప్పటికే పల్లకియొక్క అతనివంక మీరగా చూస్తూవున్న చంద్రవదన ఆ యువకుని కన్నులు తన కన్నులతో కలియగా నేయాపు చూర్చింది "పెరు?" సాలోచన గా అడిగాడు రాజు, "పెరు-మోహియార్ హుజూర్" చంద్రవదన మోహియార్లు మరొకసారి చూచుకొన్నారు రాజువచ్చి అన్నాడు. "ఖాక! నీ తనయుని తుమిందంటు గాదు సవ్యానిస్తున్నాను నేనుకూడా కర్తవ్యాన్ని మరచి నిరీకంగా నిలచిపోయిన ఆ విపత్తును యంలో ప్రాణాలకు తెగించి చూడందన ప్రాణాలను కొపాడినందుకు నీ తనయుని ఆభిందిస్తున్నాను" ఈ సారి మోహియార్ రాజుకు సమస్కరించి చంద్రవదన వంకచూచి చిన్నగా నవ్వాడు. చంద్రవదన సన్నగావచ్చి పల్లకీ తెరలు చూసేసింది.

“మోహియార్! నీన్నొకదండనాయకుని చేస్తాను ఇప్పుడే కోలువుకురా!”

“జనాభవా! యీ శత్రు కత్తిపట్టం చూచి మీరలా ఆసుగ్రహిస్తున్నారా ఆపని సమయంకొటి కత్తిపట్టం నీ తచ్చిందే గానీ - ఇంతకుముందెన్నడూ - యీ చెయి కలమునేగాని కత్తిపట్టం యెక్కడ” విన్నవించాడు మోహియార్

“హజూర్! మీరయవలసిన తెలుగులో కలిక్కింపెత్తాడు! బాగా పాడతాడు కూడాను! ఖాన్ పాపేబు చిలగా అన్నాడు రాజు ఆశ్చర్యంగామాస్తా! “ఏమిటి! అలాగా! అయితే రాజదర్బారు నీకు మహా వందింబో స్వాతిమిసుంది తప్పకరా” అని పల్లకి యొక్కాడురాజు

“అలాగేహజూర్” అన్నాడుఖాన్

“నమస్కారం” అలపు తీసికొంటూ వున్న మోహియార్ వంక పటుపరదాచాటు నుంచి తొంగిచూచి చిరువ్యవస్యించి చంద్రవదన తిర్యగ మోహియార్ చచ్చిన పామునుమాగి విచలితుడైవాడు అతని మన వెండునేతినో ఆకన్నాతుగా కలకబారి బోయింది ఆ పాము తీసికొనినల్లి పట్టణానికి ఉత్తర దిక్కున భావిమేరలలో సమాధి చేశాడు ఆ సమయంలో తన కంఠానికొ పాము చుట్టొన్నట్లు భ్రావించి ప్రంభించి బోయి—చైతన్యం తెచ్చుకొని నీ కలు వంటి భావం యెందుకు కలిగిందో తెలియ ఆర్థంకొవి అపేద తో బాధపడతూ ఆపాము సమాధివై శిరసునైపు చిన్నాముగా నొక రాతిని పాతి పేదనాందోలితుడై తిరిగి వచ్చాడు

* * *

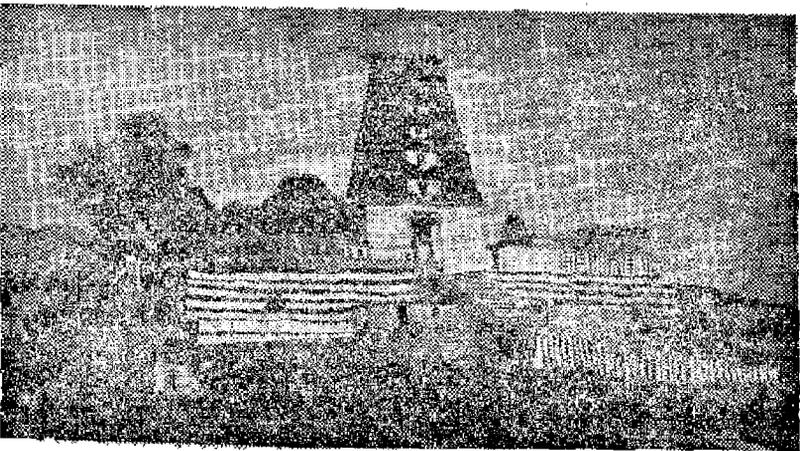
“ఏమిటిమా యీ చిరాకు! ఏవస్తప్తా నర్పటం లేదా! ఇందాకకనగా పెట్టివల్లిన ఖలాహారం అలాగే వుండే! ఇంతి పరా కలా వచ్చిందన్నా?”

“ఏమిటే నీగోలి?”

“ఏముందిమా! నా మనసు మీమీద— మీ మనసు మోహియార్—”

“ఫీ! ఖా! పాడుదానా” లేనికోపం తెచ్చుకొని పశేం అని ద్రాక్ష గుతి కాలాంబ ముఖా వేసికొట్టింది కాలాంబ ఆ ద్రాక్ష గుతిని బాగ్రతగా అందుకొని వయ్యారంగా తింటూ— అయితే నేను నీకు తున్నాను ఆకవిగాయకకోఖానుజీ వచ్చారు దర్బారులో—” అంటూ వల్లిపోతోయింది చంద్రవదన గిగు దొంతరిలచాటునుంచి నవ్వు వెన్నెలలు విరజమ్మింది

“చూపే—”
 “ఏమిటిమా—”
 “ఏమే! ఆ వచ్చారా”
 “ఏవరమా?”
 “అతనేనే”

కడపజిల్లాలోని ప్రఖ్యాత ప్యూజేత్రం — పుష్పగిరి దేవాలయం — ఫోటో శ్రీపాద కంకన్నం

“అంటే ఏ స్వప్న నుందిబుడో! నా కలా తెలుస్తుందిమా?”

“అబ్బా! వాచీ! అవాడు పామును చంపి—”

“మీ మనసు దోమకొన్ని మోహియార్ మాటా”

“అవునే”

“అయితే వచ్చారు దర్బారులో కలిక్కి గారడీ చేస్తున్నారా తిర్యగ సంగీ తప్ప పనీ పడతారట ఆ సంగతి తెలువా మనికనీ కొట్టివచ్చున్నారా చెబుకున్నా”

“అబ్బా! నిలచోనే నేనూ కన్నున్నా”

“ఏమిటి? ఇలాగే? ఏ అలంకారం లేకుండానే?”

“అవునే! త్వరగా కొంచెం కదలు ముడు”

“క్షమా! వాకు చావొచ్చింది! మీ చీరలు—రవికలు—చోరాలు—ఎన్న తేక చసాను”

“అబ్బా! మాట్లాడక త్వరగా పాపట తీయివే!”

* * *

మోహియార్ కవితా ప్రాగల్భ్యానికి అంతా సంతోషించారు ఆస్థానకవీశ్వరులు ఆశ్చర్యంచూచారు మహమ్మదీయుని ఆంధ్ర కవిత్రవప్రతిభకు ముగ్ధుడై సంగమనాయకుడు తన మెలలో— ముత్యాల హారం తీసి స్వయంగా మోహియార్ కంసీను నలంకరించాడు ఆ దేవసుయంలో చంద్రవదనవచ్చి ప్రస్తుత వదనంలో మందస్మిత కటాక్ష పీడితామతో గౌరవింిందిమోహియార్ న రాకుమారైకు నలాముచేపి ద్విగుణీ కృతోత్పాహముతో గొంతెత్తి పాదనారంభించాడు తేవలపోనగా—వెన్నెల వాకగా— మధుకానసుధాలహరి శ్రవ

పించింది కన్నె గళంకం వీణానినాదముతో మేళవించింది ఆగోంతులో వేయి మురరి స్వరాలు—వేవేల మయూర రవాల విని పించాయి రాజు పరమానందధరికుడై పోయాడు “మోహియార్! అడుగు! నీకంకావాలో?”

“అడగమంటారా మహాగాజా”

“అడుగు రేవెర వంశమువారు మాట తిరుగరు”

“అయితే” అంటూ తన అంగీకేబులో నుంచి బంగారుతీగతో స్వయముగా కట్టిన “పచ్చల పగడాల” మూతీసి చంద్రవదన మీదికి విసరి

“ఆ ప్రాణమున్న బంగారు బొమ్మను— చంద్రవదనను ఇప్పించండి” అన్నాడో! లేదో రాజుకుశ్చిపట్టాడు దర్బారులో సంచలనం లేగింది గరించించి దా నాయక సింహం! బంధించారు మోహియార్ ను “దేలిబహిష్కారం తెల వా రీ న వెనుక తెలుగురాజ్యములో కనిపిస్తే తలతీసేస్తారు” శిక్షనిధించిపోయాడు రాజు చంద్రవదన మూర్ఖపోయింది పచ్చల పగడాలచోగం చెయిపారీ క్రిందపడి పగిలి పోయింది మోహియార్ ను రాజ్యపు డెల్లలు వాటించి వచ్చారు రాజభటులు

* * *

చంద్రవదన గుఱానికి అవధిలేకుండా వుంది చెప్పకొరాని దుఱుఖం దామకో లేని దుఱుఖం పొంగులువారి నెలుసుతు వుంది నిర డీగోజాన యెంతి ఆనందం యెంత ఉంలాటం! వసంతోత్సవం అంతా ముమ్ముగానే జరిగిపోతూ వుంది ఈ పో ఆఖుగోజా కూడాను స్పృహించి స్వామి పూజకు కదిరిపట్టం వెళ్లిపోనికే సన్నాహాలు పూర్తి కౌతచ్చాయి అయినా

★ చంద్రవదన ★

యే ముఖం పెట్టుకొని — యేమననుతో
 పూజ చేస్తుంది తాను. కాలాంబ సంతో
 వంతో పరుగెత్తుకు వచ్చింది.
 “అమ్మా! అమ్మా! నుంచినా ర్!”
 చంద్రవదన సాగోదనగా చూచి ఒక
 దీర్ఘనిశ్వాసం విడిచింది.

సిరోలిన్

మీ దగ్గుకి
 కారణము
 నిర్మూలము చేస్తుంది
 — మీ దగ్గుటను
 ఆపుట
 మాత్రమే కాదు

సిరోలిన్ మీకు దగ్గును
 కలిగించే అపాయకరమైన రోగ
 క్రిములను నిర్మూలిస్తుంది

దగ్గుకు నిరసాయ
 మైన కుటుంబ
 బాషదము

దాంపత్య రహస్యములు

ఇది పటములతో 284 పుటలు గలది. వెల
 రు. 2/- కామకళా లేక కొక్కోకము. పట
 ములతో వెల రు. 1/- బోధాభివృద్ధి ప్రత్యేకం.
DS మిత్రా & కో., 26 (BEAT) బీటు,
 సాకారుపేట, మద్రాసు-1.

“చాలా మంచి వార్తయ్యో”
 “ఏమిటే అది?”
 “మోహియార్ —” నోరు నొక్కు
 కొంది
 చంద్రవదన గుండెలు తూణంసేపు ఆగిన
 టనిపించాయి. ఆనంద వారిధి గట్టులు తెం
 చుకొని ప్రవహిస్తోంది. నర నరాల్లో ని
 రక్తము వేడెక్కి ఉప్పెనలా విజృంభిం
 చింది.
 “నచ్చారా?” కన్నులు కలువ కేళు
 లయ్యాయి
 “ఉహూ! నేను చెప్పను” యూతి బిగిం
 చింది.
 “అబ్బా చెప్పవే చంపక”
 “ఓహూమానం?”
 “నువ్వుకొరిన చూరం”
 “అయితే చెపుతున్నా. మోహియార్ ను
 చూశాను”
 “ఎక్కడ?”
 “కొట గుమ్మం వెంటపల”
 “మాట్లాడేవా?”
 “అ”
 “ఏమన్నావే?”
 “మమ్మల్ని అడిగేసి చెప్పవచ్చు”
 “అబ్బా పోయా” అంటూ వుంపగానే
 దేశబహిష్కార శిక్ష గురుకు వచ్చి గజ గజ
 వణికి నిలువునా కూలి పోయింది చంద్ర
 వదన. కాలాంబ కంఠాదుపడి ఆమెను పట్టు
 కొని పగవుమీద పరుంకెబెట్టి పన్నీరు చల్లి
 అడిగింది “ఏమిటమ్మా!”
 “ఎంత దుర్వార్త తెచ్చావే”
 “దుర్వార్తా?” తెల్లబోయింది కాలాంబ.
 “కాక — దేశబహిష్కారమునందినవ్యక్తి
 వేళిలో కనిపిస్తే యేమవుతుంది
 తెలుసుగా” తెల్లవారి నతర్వాత
 కనిపించే ప్రస్తుత చంద్రునిలా
 తెల్లతెల్లగా పాలిపోయింది. చంద్ర
 వదన పూర్ణచంద్రవదనం. కాలాంబ చేతులు
 వట్టుకొని ప్రార్థనాపూర్వకముగా వేడు
 కొంది.
 “నీకు పుణ్యముంటుంది పేనే వెల్లి
 పారిపోవువే! చెప్పవే! నీకు వలసిన
 హారాలన్నీయిస్తావే! త్వరగా వెళ్ళవే”
 కాలాంబ వెద్దగా నవ్వింది. చంద్రవదన
 నివ్వెరబోయింది. తర్వాత కాలాంబ ఆమె
 చెవిలో యెంతో మంతనంగా గుసగుస
 లాడింది. చంద్రవదన కుమ్మనేతలు
 ఆనంద తేజముతో తిరుక్కుచున్నాయి.
 కాలాంబ బయటకు వెళ్ళిపోయింది. చంద్ర

వదన గుండెలలో గుబురై తిన సంబరపు గుబా
 లింపు నణచుకోలేక కూనిరాగాలు పాడుతూ
 స్వసించాస్వామి పూజక కదిరి పట్టణం వెళ్ళ
 టానికి ముస్తాబవుతూ వుంది.
 స్వసించాస్వామి పూజ అయిపోయింది.
 చంద్రవదన ఫకీరులకు వస్త్రుదానం చేస్తూ
 వుంది ఆమె చేతులు విణుకుతున్నాయి
 మనసు మనసులో లేను అఖరు ఫకీరుకూడా
 వస్త్రుము పుచ్చుకొని వచ్చేస్తున్నాడు అతని
 వెనుక చంద్రవదన ఆ వెనుక తిక్కిన
 వారంతా వస్తున్నారు. సరిగా ప్రాంగణ
 ద్వారము దగ్గరకు రాగానే ఆ అఖరు ఫకీరు
 చుట్టూ చంద్రవదనను చంక నెత్తుకొని
 ప్రక్కనే సిద్ధముగానున్న నైవ్యాధిపతి
 గుల్మముమీదికి ధుమికాడు వెంతనే నిలు
 చున్న నైవ్యాధిపతి వరావరీఫవాడి ఖండం
 ఫకీరు గుండెలను చీల్చింది ఆ ఫకీరు వేవం
 తీసివెచ్చి “చంద్రా” అంటూ నేలకొరి
 గాడు “మోహియార్ మోహియార్” ప్రజ
 లంతా కేళు పెట్టారు. రాజు గర్జించాడు.
 దానికి జవాబుగా మరొక సైనికుని కూలం
 నేలబడివున్న మోహియార్ గుండెలను
 దూసుకొని భూమికంటూ దిగిపోయింది.
 మరు తూణమే మోహియార్ -అక్కడే-క్రిం
 దిటి వసంతోత్సవం కడపటిరోజున
 తాను పామును చంపినవోట మరణించాడు.
 ఆపాడు బొట్టు పెట్టుకోకుండా నేలపాలు
 పోయిన కుంకుమలా చంద్రవదన ప్రియుని
 రక్తము కాలవలుగట్టి భూమిపాలు పోతూ
 వుంది. చంద్రవదన మోహియార్ వేడి
 రక్తముతో తిలకము దిద్దుకొని “ప్రియా”
 అంటూ మోహియార్ శవాన్ని కొగలించు
 కొంది వెంటనే రాజు చేతిలోవున్న కర
 వాలం స్వయంగా చంద్రవదన హృదయాన్ని
 చీల్చింది. ఆమెకూడా ప్రియుని అనుసరిం
 చింది ఆ ప్రేయసీప్రియుల యాకావరక్తము
 రాజుకు పరివారానికి వసంతము జల్లింది.
 సాయంసంధ్యా సమయం. కోప కషాయ
 దీధితులతో ఎరుపెక్కిన వృద్ధానుకు ఆ
 రక్త ప్రవాహములో మరింత యొరగా కను
 పించాడు చంద్రవదన మోహియార్ ను
 కలిపి ఒకబోల-పాము సమాధి ధగిర-సమాధి
 చేశాడు. రాజు వెల్లిపోయాడు! నూర్వ్య
 డ ప్రస్తుంచాడు. ఆ ప్రియుల సమాధిపై
 “చంద్రవదన-మోహియార్” పేరుమీద
 ఒక గోరీ నిర్మితమయ్యింది 1480 లో బహు
 మనీ కుల్తాను సింగమనాయని ఓడించాడు.
 నాయకు మరణించాడు. రాజులు గతిం
 చారు. రాజ్యాలు అంతరించాయి కానీ ఆ
 ప్రేయసీప్రియుల ప్రేమచిహ్నమైన ఆ
 గోరీ యప్పటికీ నిలచి నూనవ హృదయ
 కాకిన్యాని వెక్కిరిస్తూ వుంది.

